

Derfor er det nødvendigt med demokrati, dialog og offentlig kontrol, og det er det, vi mener man skal tage som politiske konsekvenser af Farumsagen, og det, vi håber på, er, at også andre kan se, at der er behov for politisk at drage nogle konsekvenser og politisk overveje, hvad der sker, når man udliciterer, når man privatiserer, når man unddrager sig demokratisk kontrol, når man ikke går i dialog med sine modstandere og ikke vil lytte til kritik.

#### Aage Frandsen (SF):

Det er sådan en del af en almindelig, venlig omgangstone i Folketinget, at når der er forespørgsler, så takker forespørgerne ministrene for deres svar, og jeg vil i den forbindelse – det er ikke, fordi jeg ikke vil takke statsministeren for svaret – særlig takke indenrigsministeren for svaret, fordi det trods alt var udtryk for, at man i dette ministerium er opmærksom på, at der er meget, der skal gøres, og at man også i Tilsynsrådet for Frederiksborg Amt er opmærksom på, at der er meget, der skal gøres.

Jeg vil vende tilbage til, at jeg nok synes, at man burde have været lidt mere opmærksom på det tidligere, og der taler jeg altså om ministeriet som institution og ikke om ministeren.

Der er mange facetter i det her, og man kan sige, at det er utrolig mange ting, der er en del af selve Farumsagen, Farumskandalen eller Brixtofteskandalen, eller hvad vi skal kalde det, for det indeholder både noget, som man kan sige er politisk-ideologisk, og som vi selvfølgelig ikke kan være enige om – vi kan måske være enige om nogle af siderne af det, men det er klart, at det kan vi ikke være enige om her i Folketinget, fordi det er politisk-ideologisk – og så indeholder det også noget, som man kan sige er en del af demokratiet, som vi højere grad burde kunne være enige om.

Jeg vil først forholde mig til den politisk-ideologiske side af det. Her er det jo karakteristisk, at Farum Kommune tidligere er blevet omtalt som en mønsterkommune, som et laboratorium, hvor opgaverne blev løst på en bestemt måde, som man syntes var en god måde, fordi kommunen også levede op til det, som var partiet Venstres tanker om udlicitering, og det var en utraditionel måde at finansiere kommunale udgifter på.

Det er formentlig også derfor, vi har en række ledende Venstrefolk, som tidligere har udtalt sig meget positivt om det, der foregik i Farum Kommune – ikke dermed sagt, at man har udtalt sig

positivt om de ting, som vi nu ved er foregået i Farum Kommune, men i hvert fald tidligere har udtalt sig positivt om det, man så.

Eksempelvis har statsministeren jo sagt, at Peter Brixtofte er en utraditionel, vanebrydende borgmester, som ofte provokerer med nye ideer i den kommunale verden. Det er jo sandt, og det er ikke blevet mindre sandt nu. Man kan selvfølgelig sige, at ordene utraditionel og vanebrydende ikke nødvendigvis behøver at være positive; de var nok dengang tænkt positive, men hvis vi i dag bruger udtrykkene, er de nok mindre positive.

Indenrigsministeren har også i sin egenskab af indenrigsminister tilkendegivet, at man altså havde forskellige handlemuligheder i kommunerne, som man kunne benytte sig af, og henviser i den forbindelse til Farum Kommune. Der er vi altså tilbage i januar måned. Finansministeren har også tidligere, inden vedkommende blev finansminister, udtalt, at bare man gjorde som i Farum Kommune, så ville det gå bedre.

Det er selvfølgelig en række eksempler på, at man fra partiet Venstres side ønsker en række markedsmekanismer indført i den kommunale styring. Hermed siger jeg ikke, at det er det, der udelukkende er kommet til udtryk her, men det er det, når det sker for fuld skrue, og det er det, når man tager konsekvensen fuldt ud.

Det, man har gjort i Farum Kommune, er jo, at man har udliciteret alt, hvad man kan tænke sig at udlicitere, ja, næsten endnu mere. Man sælger også alt, hvad der kan sælges, og man lejer det bagefter. Ja, man sælger endda endnu mere, end der normalt vil blive solgt, og man lejer det bagefter, og det var umuligt at gennemskue både for borgerne og åbenbart også for tilsynsmyndighederne, hvordan økonomien hang sammen.

Kl. 17.25

Nu er det så afsløret, at det altså slet ikke hang sammen, og det, som man kunne forudsige, da man kunne se det tidligere, var, at på et eller andet tidspunkt ville det nok gå galt. Det, der nok rystede os alle sammen, var, at det var sådan en sæbeboble, at det allerede gik galt på det tidspunkt. Kommunen har i virkeligheden ved at sælge og leje bagefter taget forskud på kommende generationers indtægter og i virkeligheden også snydt andre borgere uden for kommunen gennem den måde, som det skattemæssigt kunne fungere på.

Som en del af den kreative tænkning har det også været svært at se, hvordan der var skillelin-